

dansegalla

med **VAGABOND** og **CONTRAZT**
i Totenhallen. Publikum: 450

DANS PÅ MOTEN: Gutta i Vagabond stiller ikke akkurat i klær funnet i den lokale Uff-kontaineren. Her ved Lars Espen Skogvold (f.v.), Hans Olav Trøen og Tommy Michaelsen som sammen med Contrazt samlet vel 450 danseglade i Totenhallen på Lena lørdag kveld. FOTO: FRODE HERMANRUD

POPULÆRE: Leif Dybendal og Gro Anita Johansen i Contrazt har mange fans på Toten, selv om de måtte finne seg i å dele oppmerksomheten med gutta i Vagabond som står for en litt mer freshere og rocka form for dansemusikk.

STOR STEMNING: Allerede da dørene ble åpnet var det godt med folk inne i Totenhallen, og publikum vekslet mellom å stå og høre på orkesterne og ta seg en aldri så liten svingom på det romslige dansegulvet.

Moods of Vagabond

■ Stilsikker dansegalla med Vagabond og Contrazt

LENA: Det ble satset på navn litt sånn «off topic» på dansegallaen i Totenhallen lørdag kveld.

Frode Hermanrud

Ikke å forstå at Spellemannprisvinnerne Vagabond og hedmarkingene i Contrazt bryter med dansesjangeren, men det har vært en liten trend å i hvert fall ha ett sikkert kort på plakaten, som Lasse Stefanz, Anne Nørdsti eller Ingemars.

Men det er tydelig at de spreke og sprudlende (for ikke si motebevisste) herrene i Vagabond og de ikke fullt så age-

rende medlemmene i Contrazt, har fans på Toten for allerede ved dansestart var det godt med folk som sopte potetmjøl på dansegulvet.

Søstera til Moholt

Contrazt åpnet showet, og anført av Gro Anita Johansen, som ser ut som den spreke søstera til Katrine Moholt og synger som en fresh Gro Anita Schønn, fikk publikum en drøss smakebiter fra bandets repertoar. Noen lånte fjær hadde de også flettet inn, som de svenske klassikerne *Kan man älska nån på avstånd* og Ted Gärdestad-gullbarren *Jag vill ha en egen måne* som i sin kantete rockeversjon vel ikke akkurat behandlet låta med de silkehanskene den fortjener. Men folk danset med, og det er jo tross alt *det* som er hensikten på en dansefest.

Contrazts låter er stort sett ført i penn av gitarist Leif Dybendal, og bandet gjorde unna en hel del smakebiter fra albumene

Ser på verden og den seneste *Har det på G* før Vagabond tok over.

Ros til publikum

Vagabond huser medlemmer fra kjente danseorkestre som Dænsebændet, Picasso og Trond Erics, og det var tydelig at gutta var populære hos den kvinnelige delen av publikum, for damene visste knapt hvilket bein de skulle stå på der de stimlet sammen foran scenekanten i det bandet gikk på.

Det var godt med folk i Totenhallen da Vagabond plagget i gitarene rundt klokka 21, noe bassist Hans Olav Trøen satte pris på:

– All honnør til publikum som kommer når dørene åpnes, i stedet for å vente til langt utpå kvelden. Det var så moro å se så tettpakket dansegulv allerede i det første settet, sa en glad bassist i pausa. Trøen har fortid i Dænsebændet, men nå er det Vagabond som gjelder.

– Nå har vi nærmest spilt overalt i distriktet med kjempfin respons. Konserten vi gjorde på Yttern Pub i Kolbu står fram som et absolutt høydepunkt, strålte bassisten mens Contrazt i bakgrunnen gjøv på sitt andre sett for kvelden.

Med vel 450 innenfor dørene sto ikke akkurat jubelen i taket hos arrangør Leif Seierstad, selv om han var godt fornøyd med kvelden.

– Tilbakemeldingene fra publikum og orkesterne var utelukkende positive, men det var litt for lite folk inne. Kjempefint at publikum møtte opp tidlig, men med cirka 440 betalende og resten på gjesteliste, ble det så som så med inntekter, selv om jeg ikke knekker ryggen, sier Seierstad som igjen må inn i tenkeboksen.

– Den siste helga i mars er «halvbestilt», men vi får se om jeg tør gå løs på en ny dansefest. Men det har jeg sagt før også.